

فرارسیدن روز جهانی کارگر خجسته باد

بیانیه شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران
امسال، روز جهانی کارگر، برای یکصد و سیمین بار فرا میرسد که به راستی نماد مقاومت و مبارزات کارگران علیه استثمار و ستم اقتصادی و تلاش برای نیل به آزادی های دموکراتیک و عدالت اقتصادی میباشد. گرچه انگیزه آغازین برای اعتصابات و اعتراضات کارگران که به خیزش هزاران نفر از کارگران شیکاگو در سال ۱۸۸۶ انجامید، تحقق هشت ساعت کار در روز بود، اما پس از حدود یک قرن و نیم مبارزه، مطالبات جنبش کارگری در سراسر جهان، گسترده تر و عمیق تر گشته است.

در واقع، به پشتوانه تجارب مبارزاتی گذشته، دامنه فعالیتهای این جنبش تاریخ ساز به عرصه های گوناگون اجتماعی زندگی انسانها گسترش یافته است که حق ایجاد تشکل مستقل کارگری؛ برخورداری از حق بیمه های بیکاری، درمانی، بازنشستگی؛ تدوین قانون کار مدافع حقوق کارگران؛ تعیین دستمزدهای عادلانه؛ امنیت و ثبات شغلی؛ تقلیل ساعات کار؛ مذاکرات دستجمعی؛ مشارکت در تصمیم گیری های مراکز تولید و خدمات؛ تامین برابری حقوق زنان و مردان در محل اشتغال؛ ممنوعیت کار خردسالان و همچنین ایجاد شرایط بهینه کار در جهت استقلال مالی زنان، بخشی از این خواست های حق طلبانه میباشد.

روز جهانی کارگر در بسیاری از کشورها بعنوان یکی از جشن های رسمی شناخته شده و روزت عطیل عمومی است. در این روز رسم بر این است که کارگران و زحمتکشان پس از راهپیمائی در تجمع ها و راهپیمائی های ها، با شادی و پایکوبی به استقبال شرایط بهتر و عادلانه تر میروند. در ایران، اول ماه مه، روز جهانی کارگر تا کنون از جانب مسئولان برسمیت شناخته نشده و رژیم جمهوری اسلامی از ابتدای حکومت سرکوبگرانه اش بر آن بوده است که این روز نمادین را با توسل به رسومات مذهبی از مضمون تهی کند.

امسال روز جهانی کارگر در ایران در شرایطی برگزار می شود که تحت سیاستهای اقتصادی اتخاذ شده از جانب دولت "تدبیر و امید" حسن روحانی، حقوق پایه ای کارگران همچنان لگدمال گشته و معضلات

گسترده مانند تعویق دستمزدها، تحمیل قراردادهای موقت و بدون امضا، افزایش حوادث کار، احضار کنشگران کارگری به دادگاه ها، محکومیت های بلند مدت مبارزان جنبش کارگری و سرانجام زندان و شکنجه، زندگی کارگران را بسیار دشوار نموده است.

حسن روحانی سال گذشته در روز ۸ اردیبهشت ۱۳۹۴ در مراسم فرمایشی "خانه کارگر" به مناسبت "جشن کارگری" وعده داد که بعد از رسیدن به توافق نهایی در مذاکرات هسته ای، به "رفع مشکلات و معضلات..." پرداخته، سیاست "صیانت از اشتغال و ایجاد فرصت های جدید شغلی" و همچنین ایجاد "فرصت شغلی برابر" برای زنان و مردان را پیشه کند. همزمان در آستانه روز جهانی کارگر از طرف تشکل های مستقل کارگری تجمع هایی در اعتراض به عدم پرداخت حقوق به تعویق افتاده کارگران برای ماه ها، اخراج کارگران، تبعیض میان کارگران و پائین بودن دستمزدها در تهران و دیگر شهر های ایران برگزار شد. در این تجمعات اعتراضی کارگران خواستار "اجازه فعالیت آزاد تشکل های صنفی کارگران" شدند. یورش نیروهای انتظامی به این اعتراضات منجر به بازداشت ده ها نفر از مبارزان کارگری گردید.

هم اکنون مانند گذشته یکی از مهمترین معضلات کارگران در ایران وجود شکاف عمیق بین دستمزدهای ناچیز (اعلام رسمی حداقل دستمزد حدود ۸۱۲ هزار تومان) و متوسط هزینه زندگی، با توجه به افزایش نرخ تورم و سطح قیمت های گزاف کالاهای مورد نیاز آنها می باشد. این شکاف در زندگی حدود ۲۰ میلیون کارگر و خانواده های آنان که اکثریت جمعیت را تشکیل میدهند، نقش سرنوشت سازی دارد. بدون تغییرات اساسی در سیاست تعیین حداقل دستمزدها، ادامه سیاست های کنونی به معنای باقی ماندن ۵۰ درصد از مردم در زیر خط فقر میباشد.

در ایران بیکاری یکی از معضلات اساسی است که در نبود آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک، حکومتگران همراه با شرکای سرمایه دار بوروکراتیک، نظامی و خصوصی با چنگ انداختن بر صنایع کلیدی در عرصه های مختلف مالی، صنعتی، خدمات و تجاری و تحت پوشش بنیادهای گوناگون وابسته به حکومت، اقتصاد را به مانند یک سیستم مافیائی اداره نموده، ثروت جامعه را غارت میکنند. همزمان در بسیاری از کارگاه ها و کارخانه ها، بدلیل بالا رفتن نرخ ارز، کمبود مواد اولیه و مشکلات اعتباری با بانک های بین المللی، چرخ تولید از کار افتاده و تعداد زیادی از کارگران بیکار هستند. اغلب واحدهای تولیدی بزرگ و متوسط و تعدادی از کارگاه ها با

طرفیت های بشدت محدود و پائین مشغول بکارند و نبود نقدینگی کافی یکی از دلایل به تعویق انداختن پرداخت دستمزدهای کارگران و کارکنان میباشد که مدیران این مراکز تولیدی، مشکلات مالی خود را اغلب بر روی شانه کارگران سرشکن می کنند و در نتیجه دستمزدها و حقوق های معوقه هر بار طولانی تر شده و در برخی موارد به بیشتر از ۶ ماه رسیده است.

شرایط نابسامان اقتصادی و افزایش روزانه بیکاری موجب شده است که کارگران بیش از پیش به قبول قراردادهای موقت و بدون امضا تن در دهند. فقدان نظارت لازم بر اجرای " قانون کار " عملا دست کارفرمایان را در انعقاد قراردادهای مطابق با منافع سود جویانه شان باز گذاشته و نتیجتا با افزایش قراردادهای ناعادلانه و کوتاه مدت از کارگران سلب امنیت شغلی می شود. بنا بر آمار وزارت کار تنها ۷٪ از کارگران ایران تحت پوشش قراردادهای رسمی قرار دارند و ۹۳٪ باقیمانده در چارچوب قراردادهای موقت بدون پوشش حمایت قانونی اشتغال، کار میکنند. شرکت های پیمان کار " تامین نیروی کار " در عقد این قراردادهای اسارتبار نقش تعیین کننده ای دارند و در واقع بسیاری از این دلال های نیروی کار انسانی عاملین و وابستگان به نهادهای نظامی - امنیتی میباشند. به گفته جوانمیر مرادی، عضو هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران، در چنین شرایطی کارگران کشور " حق هیچ انتخابی ندارند .

کارگر تنها یک ماه از فردای شغلی خود اطمینان دارد. گاهی حقوق همین یک ماه را هم کارفرما پرداخت نمی کند.

در حال حاضر صدها هزار شکایت در ارتباط با قراردادهای سفید امضا در مراجع حل اختلافات کارگری ثبت شده اند، اما نهادهای دست ساز کارگری مانند " خانه کارگر " و " وزارت کار " اقدام موثری جهت رسیدگی به شکایات کارگران انجام نمیدهند. در جمهوری اسلامی به علت وجود تبعیضات گوناگون، زنان کلا بطور نا عادلانه و زنان کارگر به خصوص در موقعیتی بمراتب بدتر از مردان مورد بهره کشی قرار میگیرند. تبعیض جنسیتی که از ارزشهای واپس گرانه رژیم متاثر است، نرخ دستمزد زنان را پائین نگه داشته است. بخشی از کارگران زن تحت بدترین و نا امن ترین شرایط محیط کار اغلب در متروکه های حاشیه شهرها بدون هیچ گونه تضمین های حقوقی و قانونی، از جمله پرداخت حق بیمه، بازنشستگی، مسکن، بیکاری و... کار میکنند. نبود ضمانت های حقوقی و حمایت های قانونی با توجه به وجود فضای فرهنگ زن ستیز جمهوری اسلامی باعث استثمار هرچه بیشتر زنان شده است.

دستمزدهای عادلانه، امنیت شغلی، بیمه و بازنشستگی، تضمین های قانونی و حقوقی همچون گذشته، مبرمترین مطالبات کارگران ایران را تشکیل می دهند. اعتراضات و اعتصابات کارگران به این اوضاع فلاکت بار، با پیگرد های شدید از جانب نیروهای سرکوبگر نظامی - امنیتی و حفاظتی روبرو میگردد. اما، به رغم سرکوب های حکومتی، مبارزات حق طلبانه کارگران در سال گذشته همچنان ادامه یافت و نتایج چشم گیری به همراه داشت. یکی از دست آوردهای مهم آن برگزاری روز جهانی کارگر بود؛ کارگران مبارز ایران توانستند، مستقلاً، با برگزاری مراسم اول ماه مه، بار دیگر تداوم همبستگی و هم سرنوشتی خود را با کارگران جهان به نمایش بگذارند. با وجود فضای سنگین امنیتی، کارگران با دامن زدن به اعتراضات و کارزار های مشترک توانسته اند که در جهت ایجاد تشکل متحد سراسری کارگران ایران که میتواند یک اهرم موثر برای پیشبرد منافع طبقه کارگر باشد، گام مهمی بردارند.

کارگران و توده های زحمتکش به خوبی آگاهند که دستیابی به حقوق صنفی و مدنی و نیز تحقق آزادی های دموکراتیک، قبل از هر چیز در قید وحدت و یکپارچگی آنان و تغییر بنیادین و دمکراتیک در نظام سیاسی حاضر میباشد. برای فعالان جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران روشن است که سرنوشت سیاسی جامعه ایران را مبارزات جنبش های اجتماعی - سیاسی و مدنی رقم می زنند، جنبش کارگری در این مبارزات از جایگاه تعیین کننده ای برای سازماندهی عادلانه مناسبات اقتصادی و اجتماعی در آینده برخوردار می تواند باشد. در وضعیتی که احزاب و سازمان های اپوزیسیون ساختار شکن مردمی هنوز به یک انسجام سیاسی نرسیده و از پایگاه وسیع اجتماعی و اقتدار مردمی برخوردار نگشته اند، مهم است که جریانات و سازمان های معتقد به جمهوریت، لائسته و ارزش های جهانشمول حقوق بشری در راستای تقویت و گسترش جنبش های اجتماعی - سیاسی و مدنی تلاش نمایند که در این مقطع تاریخی یک ضرورت است.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران روز کارگر را به همه کارگران و زحمتکشان ایران و جهان شادباش می گوید.

ما خواهان آزادی کارگران دربند و تمامی زندانیان سیاسی هستیم.

ما از مبارزات کارگران و حق ایجاد تشکل ها و سندیکا های مستقل کارگری حمایت میکنیم.

پیروز باد مبارزات کارگران و مردم آزادیخواه ایران برای استقرار
دمکراسی، جمهوری و جدائی دین از دولت.

شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۱۶۲۰ اول ماه مه
دوازدهم اردیبهشت ۱۳۹۵

از سایت ما دیدن کنید.

[/http://www.jjdl.net/fa](http://www.jjdl.net/fa)

فراخوانِ شبِ بیدار

میدان جمهوری، پاریس

همه با هم، برخیزیم!

تلاقی مبارزات

e la Nuit Debout, place de la République – ۸ de abril ۲۰۱۶,
París

Nuit Debout's call, place de la République – Paris, ۸th April
۲۰۱۶

Izveštaj Nuit Debout, République – Pariz, ۸. april ۲۰۱۶

Appello della "Nuit Debout", place de la République – Paris, ۸
aprile ۲۰۱۶

Ανακοίνωση της Επιτροπής Διεθνών Σχέσεων της « Nuit Debout »
στη République

« Nuit debout » Czuwamy całą noc – Czuwajmy razem

Ночи без сна – Единой силой

فراخوان شب بیدار، میدان جمهوری، ۸ آوریل ۲۰۱۶، ۲۰ فروردین ۱۳۹۵،
پاریس، فرانسه

فراخوانِ شبِ بیدار
میدان جمهوری، پاریس
۸ آوریل ۲۰۱۶ - ۲۰ فروردین ۱۳۹۵
همه با هم، برخیزیم!

از ۳۱ ماه مارس ۲۰۱۶، ما در میدان جمهوری پاریس و نیز مکان های دیگری گرد هم آمده ایم. در ابتدا، هدفِ گردهم آئی ما اعتراض به تغییر قانون کار فرانسه بود. این رفرم تصمیم منزوی فرانسه نبوده و بخشی از برنامه‌ی دراز ریاضت اقتصادی است که مردم کشورهای هم جوار را نشانه گرفته است و پیامدهای آن با اثرات Jobs Act ایتالیا یا Reforma Laboral اسپانیا یکسان خواهد بود؛ یعنی اخراج‌های بیشتر از کار، بی ثباتی‌های بیشتر، نابرابری‌های بیشتر و تحکیم منافع خصوصی. ما آثار این استراتژی شوک را که در وضعیت اضطراری ضد آزادی تحمیل می‌شود، نمی‌پذیریم.

بحث‌های درگیر در گردهمایی‌های میدان جمهوری نشان می‌دهد که آزرده‌گی و ستوه مردم فراتر از رفرم جدید قانون کار رفته و مشکلات مسئله ساز جهانی را دربر می‌گیرد. نظیر زیر سوال بردن نظام اجتماعی و سیاسی بحران‌زده و از رمق افتاده. طبیعی است که ما برای پایان چنین نظامی غصه نخواهیم خورد.

این جنبش نه از پاریس آغاز و نه به آن ختم خواهد شد. از «بهار عربی» تا جنبش برآشوبیدگان معروف به ۱۵M، از تظاهرات میدان تحریر تا اعتراض‌های پارک گزی (میدان تقسیم استانبول)، و اینک گردهم آئی میدان جمهوری پاریس و ده‌ها محلی که مردم در فرانسه گردهم آمده اند، نشانه‌ی خشم واحد، امید مشترک، اراده مشترک است. این حرکت‌ها نشانه‌ی ضرورت ایجاد جامعه نوینی است که در آن، دموکراسی، کرامت و آزادی حرف‌های توخالی نخواهند بود.

ابراز همبستگی که از گوشه و کنار جهان به ما می‌رسد، به ما قوت قلب داده و اراده‌ی ما را مستحکم‌تر می‌کند. این جنبش از آن شما نیز هست. این جنبش نه حدی دارد و نه مرزی. این جنبش به همه‌ی زنان و مردانی تعلق دارد که آماده‌اند در آن شرکت کنند. ما هزاران هستیم و می‌توانیم میلیون‌ها شویم.

با هم، برخیزیم، بیدار.
همه با هم، بپاخیزیم.

برای تماس مطبوعات: nuitdeboutpresse@riseup.net

Facebook: <https://www.facebook.com/NuitDebout>

/Tumblr: <https://nuitdebout.tumblr.com>

بهاری دیگر

ندای آزادی فرارسیدن سال نو را به همه هم میهنان شاد باش میگوید

هر کجا آزاد باشی نوبهار آنجا خوش است

نقاشی: کار سهراب سپهری

نوروزتان شاد و پیروز باد!

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

اول فروردین ۱۳۹۵

هم میهنان گرامی!

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران فرا رسیدن نوروز ۱۳۹۵ را به شما شادباش می گوید. در سالی که گذشت وضعیت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جامعه ما، همانند سی و هفت سال گذشته سخت وخیم بود.

در این سال نیز مانند همیشه جمهوری اسلامی حقوق اساسی مردم را رعایت نکرد و با اعدام نزدیک به هزار تن و تجاوزهای فراوان به حقوق بشر، در زمره ضد انسانی ترین نظام های جهان قرار گرفت. در عوض، مردم ایران در همه قشرها و طبقات با هوشیاری دست از مقاومت بر نداشته در زمینه هایی از جمله حقوق شهروندی و مبارزات سندیکائی و صنفی مانند تشکل های مستقل کارگری، صنف معلمان، وکلای دادگستری، جنبش زنان به مبارزات خود ادامه دادند و علیرغم همه سختی ها، زندان و شکنجه توانستند در صحنه مبارزاتی، حضور خود را هر چه پررنگتر نمایان کنند. در این سال ما شاهد رویدادهای زیادی بودیم که تسلیم طلبی خامنه ای و حکومت اسلامی در زمینه بسته شدن پایگاه های ساخت بمب اتمی با شعار نرمش قهرمانانه، بخوان سر کشیدن جام زهر، از مهم ترین آنها بود.

در چنین شرائطی اپوزیسیون واقعی رژیم باید همکاری و یگانگی خود را تقویت کند. امروز تجربیات عینی اپوزیسیون ناشی از این واقعیت تلخ است که یا این نیروها هنوز به عظمت قدرتی که در اثر همگرایی و همسازی و اتحاد عمل به وجود می آید، پی نبرده اند یا اگر از لحاظ فکری به این ادراک رسیده اند، در کارنامه عملی آنها نشانی از این همگرایی ها مشاهده نمی شود.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران از ابتدای فعالیت خود، بر این اصل پافشاری داشته است که رژیم دینی حاکم بر ایران، تنها به وسیله مشارکت همگانی مردم از میان برداشته خواهد شد. جنبش دموکراتیک ما کوشش خود را بر این امر معطوف خواهد کرد تا آن بخشی از نیروهای اپوزیسیون جمهوری اسلامی که رژیم را اصلاح پذیر نمی دانند و اعتقاد به آزادی، دموکراسی، استقلال، عدالت اجتماعی و جدایی دین و دولت دارند، در پیرامون برنامه ای برای همکاری و اتحاد عمل گرد آیند.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، همه ایرانیان را به خواندن سند سیاسی این جنبش و دیدن روزانه تارنمای آن و در صورت امکان به همکاری و همراهی فرا می خواند.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

<http://www.jjdli.com/fa/Â>

۱۸ اسفند (۸ مارس) روز جهانی زن یاد باد!

پیام جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایت ایران

۸ مارس، سالروز بزرگداشت قرن ها پیکار پیگیر زنان علیه عقب مانده ترین باور های زن ستیزانه، خرافه پرستی و کوردلی؛ روز مقاومت در برابر تحقیر و نابرابری؛ روز پیمان همیاری و همبستگی به سوی رهایی از ظلم و ستم مرد سالاری است. چنین روزی بر زنان خجسته باد.

جنبش زنان ایران، همگام با جنبش های زنان دیگر جهان، در راه کسب آزادی، برابری و عدالت اجتماعی، در سده گذشته، نقش برجسته ای را به عهده داشته است. این جنبش برای دستیابی به برابری حقوقی - اجتماعی و همچنین آزادی های لازم جهت فعالیت های فکری و عملی تلاش های فراوانی کرده و بهای گزافی پرداخته است. در به چالش کشیدن باور های زن ستیز که یکی از خصلت های جوامع عقب مانده به ویژه جامعه های اسلامی است و در جهت دموکراتیزه کردن ساختار های سرسخت فرهنگ سنتی، همواره نقش موثر و توانایی را در پیشاپیش جنبش های اجتماعی و سیاسی داشته است. با استقرار حاکمیت جمهوری اسلامی، تمامی دستاوردهای یک قرن تلاش زنان، هدف تجاوز و تهاجم عقب مانده ترین گروه ها و نهادهای امنیتی - نظامی و مذهبی قرار گرفت. تا به امروز، زنان ایران با تکیه بر ارزش های بشر دوستانه، در برابر آداب و رسوم تحقیرآمیز زنان بپاخاسته اند و با افشای نابرابری های آشکار و پنهان جنسیتی، به بالا بردن آگاهی عمومی کمک شایانی کرده و دستاوردهای چشم گیری را برای مبارزات دموکراتیک در ایران به ارمغان آورده اند.

زنان مبارز پس از کوشش های خستگی ناپذیر و مداوم در جهت پیشبرد گفتمان برابری حقوقی - اجتماعی، اکنون از دست آوردهای برجسته ای برخوردارند و توانسته اند در فرایند مبارزات خود به تحول فکری و بلوغ سیاسی بی نظیری دست یابند. آنها از یک سو موفق شدند که با طرح خواست های مبرم جامعه زنان با حرکت از شرایط موجود و ایجاد همکاری های مقطعی بدون وابستگی سیاسی - تشکیلاتی به جریان های

حاکم، آنان را وادار به طرح برخی از مطالبات کنند؛ از سوی دیگر با حضور فعال خود در صحنه مبارزه توانستند حمایت افکار عمومی را حول خواست های به حق خود جلب کنند و پایگاه اجتماعی گسترده ای را به وجود آورند.

تجربه های غنی جنبش زنان، آن را در موقعیتی قرار داده که امروزه می تواند با اتکا به آگاهی و خود باوری و استقلال خویش و با حفظ تفاوت های بینشی، تحمل انتقاد و بازنگری، حضور فعالانه ای را در میدان مبارزاتی داشته باشد. به یقین می توان ادعا کرد که دست آورد های جنبش های زنان^۱ می تواند آموزه ارزنده ای برای دیگر جنبش های اجتماعی مردم ایران، به سوی دموکراسی باشد.

زنان در جمهوری اسلامی همواره تحت دو سلطه مرد سالارانه و بنیادگرایانه مذهبی قرار دارند. رفع هرگونه تبعیض و دستیابی به مشارکت اجتماعی و سیاسی برابر، در گرو وجود آزادی های سیاسی و تحقق مناسبات دموکراتیک در ایران است. در چنین نظامی با ساختار خودکامه مذهبی و غیردموکراتیک نمی توان آمیدی به تغییر سیاست های رژیم نسبت به زنان داشت. تنها حضور گسترده و فعال زنان با طرح خواست های آزادی و برابری است که می تواند همبستگی مشترک را در شبکه های سازمان یافته، برای تغییر بیافریند. باشد که پژواک صدای برابری طلبانه جنبش زنان، نوید بخش برچیده شدن مناسبات مردسالار جمهوری اسلامی در ایران گردد و با اسقرار دموکراسی، آزادی و جدایی دولت از دین، فرایند رهائی از سلطه و اقتدار طلبی میسر شود.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران، این روز فرخنده را به تمامی زنان جهان، به ویژه به زنان ایران شادباش می گوید و پیوسته خود را با جنبش زنان ایران در روند برآورده شدن خواست برابری حقوقی و اجتماعی همبسته و همراه می داند.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران

۸ مارس ۲۰۱۶

۱۸ اسفند ۱۳۹۴

در همراهی با دادخواهی خانواده های قربانیان قتل های سیاسی در پاییز ۱۳۷۷

بیانیه شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

طی حیات ۳۶ ساله نظام جمهوری اسلامی، زیر سلطه همه جانبه خفقان سیاسی، هزاران تن از مخالفان و منتقدان سیاسی و اجتماعی دستگیر، زندانی، اعدام و یا به طور سازمان یافته در داخل و خارج کشور ترور شده اند.

هفده سال پیش در پاییز ۱۳۷۷، جمعی از دگر اندیشان و کنشگران سیاسی و اهل قلم، پیروز دوانی، حمید حاجی زاده، کارون حاجی زاده، مجید شریف، پروانه فروهر، داریوش فروهر، محمد مختاری و محمد جعفر پوینده، مخفیانه و هر یک با نقش قبلی به فجیعترین شکل به قتل رسیدند. آمران اصلی این قتل های زنجیره ای همچنان تا امروز آزادند و هنوز هم در رأس مسئولیتهای گوناگون حکومتی، در خدمت سیاستهای مردم ستیز رژیم هستند.

شواهد موجود و مدارک افشا شده حاکی از آن است که حکم این جنایات از سوی علی خامنه ای و در مشورت با "شورای امور ویژه" که متشکل از اعضای ثابت و از جمله رئیس جمهور، وزیر امور خارجه و وزیر اطلاعات و امنیت است، داده شده و قربانعلی درسی نجف آبادی که در حال حاضر در مقام یک مجتهد، منشی هیئت رئیس مجلس خبرگان میباشد، مسئول مستقیم هدایت برخی از این عملیات ترور و قتل بوده است.

خانواده های این جانباختگان راه آزادی و عدالت، در طول همسالها خواهان رسیدگی قضائی به این ترور های حکومتی بوده اند. اما تلاش بر حق آنان در دادخواهی، همواره "با سدّی از تخریب و سرکوب از سوی نهادهای حکومتی روبرو" گشته و تا کنون به جایی نرسیده است.

جمهوری اسلامی به عنوان یک حکومت دینی انحصارگر در تمامی سطوح خود دچار فساد و جنایت و فریب و نیرنگ است. هم عاملان این قتلها و هم

کسانی که به آنها فرمان انجام این ددمنشی ها را داده اند، شتاخته شده هستند. اما دستهای آلوده سردمداران رژیم راه هرگونه دادخواهی عادلانه قربانیان جنایتهای سیاسی را بسته است.

ما همصدا با خانواده های قربانیان قتلهای زنجیره ای و با "بزرگداشت یاد آن جانهای شیفته" که در آن پائیز خونین از ما ربوده شدند، بر پیگیری حق دادخواهی پافشاری می کنیم و تا اجرای عدالت در پشتیبانی از آنان از پای نمی نشینیم.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۲۲ نوامبر ۲۰۱۵ / اول آذر ۱۳۹۴